

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14. 12. 2020 v trestní věci obžalovaných 1) MUDr. K [redacted] K [redacted] (rozené P [redacted]), narozené [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 2) MUDr. P [redacted] K [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 3) MUDr. D [redacted] R [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 4) MUDr. M [redacted] H [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 5) Ing. M [redacted] J [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 6) Ing. P [redacted] P [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 7) Ing. J [redacted] A [redacted], narozeného [redacted] v P [redacted], trv. bytem [redacted], 8) L [redacted] N [redacted] (rozené Z [redacted]), narozené [redacted] v [redacted], státní příslušnice [redacted], trv. bytem [redacted], 9) Ing. P [redacted] D [redacted], nar. [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 10) J [redacted], s. r. o., (dříve F [redacted], s. r. o.) se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 11) A [redacted], s. r. o., (dříve E [redacted], s. r. o.) se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 12) K [redacted] B [redacted], a. s., v likvidaci, se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 13) T [redacted], s. r. o., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 14) P [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 15) H [redacted], s. r. o., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 16) M [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted] a 17) M [redacted] C [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], o námitce podjatosti členů senátu vznesené ze strany obžalovaných Ing. P [redacted] D [redacted] a MUDr. D [redacted] R [redacted]

takto:

Podle § 31 odst. 1 trestního řádu ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 trestního řádu předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová a přisedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 42/2016.

Odůvodnění:

- Na shora uvedených 17 obžalovaných (9 fyzických a 8 právnických osob) podal dne 11. 7. 2018 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze u Krajského soudu v Praze obžalobu pro jednání, ve kterých jsou spatřovány zločiny přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a podle § 331 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákoníku, podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku a zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a další trestné činy, jichž se měli výše zmínění obžalovaní (případně též v různých stadiích dokonání i různými formami trestné součinnosti) dopustit jednáním, konkretizovaným v obžalobě, založené na č. l. 22431 až 22488, sv. 101 předmětného spisu.

2. Dne 31. 1. 2020 byl v předmětné věci vyhlášen ve vztahu ke všem obžalovaným odsuzující rozsudek, který zatím nenabyl právní moci. V rámci odůvodnění odvolání ze dne 29. 11. 2020, které učinil prostřednictvím svého obhájce, pak obžalovaný Ing. P. D. mimo jiné namítl, že soud nerozhodl o námitce podjatosti, kterou ve vztahu k celému senátu jeho obhájce v závěrečné řeči uplatnil, přičemž příslušnou pasáž ze závěrečné řeči obhájce v textu odvolání citoval. Dne 16. 1. 2020 obhájce obžalovaného JUDr. F. S. v závěru své závěrečné řeči uvedl: „Dále mám za to, že celý senát je vyloučen ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 z projednání této věci. Obecně samozřejmě platí, že procesní námitky se mají vypořádávat v odvolacím řízení, nicméně zaujatost a porušení ústavně vyžadované nestrannosti soudu může ovšem mít a zpravidla také mává různé příčiny a různě, tu více, tu méně zřetelné formy: od mírné, jen lehce zastřené ironie, přes obmyslně vedené řízení, až po vyslovené potlačení procesních práv té které na řízení zúčastněné osoby jako jsou nedůvodné odeprání otázky na svědka či vyjádření k provedení důkazu, potlačení důkazních návrhů, v této věci všech důkazních návrhů až na jeden, odmítnutí protokolace či její úprava natolik, že původní informace k důkazu obsažená, se až k nepoznání změnila, apod. Naposledy jsme toho byli svědky v úterý, kdy soud prakticky odmítl důkazy obhajoby, neboť ve své podstatě verze státního zastupitelství mu postačuje pro rozhodnutí ve věci. Je toto spravedlivý proces, který vede nestranný senát? ... Závěrem tedy navrhuji, aby soud rozhodl tak, že mého klienta zproští obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu, nicméně vzhledem k vytýkaným podstatným vadám přípravného řízení, které nelze odstranit v řízení před soudem, se nicméně sluší na místě postupovat podle ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu“.
3. Soud na výše citovanou pasáž ze závěrečné řeči obhájce, jež v sobě převážně zahrnovala obecné vymezení toho, co se podjatostí za určitých okolností rozumět může a byla spojena s řečnickou otázkou „Je toto spravedlivý proces, který vede nestranný senát?“, původně pohlížel pouze jako na součást argumentace obhajoby, která akcentovala i další údajné vady řízení, pro které mělo být dle jejího názoru postupováno dle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu, přičemž navrhovala, aby soud rozhodl dle § 226 písm. a) tr. řádu o zproštění obžaloby. Toto vyjádření bylo navíc činěno za situace, kdy krátce předtím senát usnesením sp. zn. 4 T 42/2016 ze dne 28. 11. 2019 na základě vznesené námítky podjatosti obžalované M. a. s., rozhodl, že předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová a přisedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nejsou z projednávání předmětné věci vyloučeni, přičemž důvody tvrzené ze strany obžalované M. a. s., se týkaly právě způsobu vedení řízení a citované usnesení v té době nebylo v právní moci. Výše uvedené vyjádření obhájce tak soud hodnotil též jako reakci na aktuální procesní situaci.
4. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v podaném odvolání upřesnil, že tímto způsobem podjatost členů senátu skutečně namítal, soud vznesenou námitku projednal.
5. V rámci svého odvolání pak podjatost členů senátu namítl rovněž obžalovaný MUDr. D. R. V odvolání podaném prostřednictvím svého obhájce JUDr. R. J. uvedl, že nezávislost a objektivní nestrannost soudu byla porušena zásahy orgánů výkonné moci, a to zejména prezidentem republiky vyhrožováním soudci odvolacího soudu JUDr. Zelenkovi kárným stíháním pro jeho rozhodnutí v trestní věci sp. zn. 4 T 21/2013, které nebylo v souladu s obžalobou proti obžalovanému. Do činnosti soudů ve věci obžalovaného dále zasáhl ministr spravedlnosti Robert Pelikán, který – využívaje ekonomické závislosti soudů na ministerstvu spravedlnosti a probíhající nákladné rekonstrukce budovy Nejvyššího soudu prostřednictvím stížnosti pro porušení zákona – dosáhl v „živé“ trestní věci materiální kasace pravomocného rozhodnutí Vrchního soudu v Praze o nezákonitosti odposlechů Nejvyšším soudem. Všechny zásahy byly vydatně podpořeny obžalobou a spřízněnými sdělovacími prostředky, které průběžně ostrakizovaly a dehonestovaly soudce, kteří ve věci obžalovaného dospěli k závěrům odlišným od stanoviska obžaloby.

6. Dle ustanovení § 30 odst. 1 trestního řádu je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.
7. Jak již soud rozvedl ve svých usneseních sp. zn. 4 T 42/2016 ze dne 10. 5. 2019 a 28. 11. 2020 (jimiž bylo rozhodováno o námitkách podjatosti členů senátu v předešlých případech), pochybnosti o nestrannosti soudce (přísedícího) přitom musejí vyplývat z faktických a zřejmých okolností, jež svědčí o jeho neobjektivním přístupu, přičemž nemůžou být založeny na spekulacích. Ústavní soud ČR k tomu v usnesení sp. zn. III. ÚS 831/11 uvádí „*subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání, rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že otázka podjatosti nemůže být postavena nikdy zcela najisto, nelze ovšem vycházet pouze ze subjektivních pochybností osob zúčastněných na řízení, nýbrž i z právního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedou. Přitom platí, že hodnocení okolností, které by mohly vést k objektivně legitimním pochybnostem o nepodjatosti, přísluší zásadně orgánům činným v trestním řízení a je věcí jejich relativně volné úvahy, která ovšem nesmí vybočit ze zákonem stanovených mezí*“. Dle konstantní judikatury může onen poměr k projednávané věci, který by byl důvodem pro vyloučení dle § 30 odst. 1 trestního řádu, spočívat buď v osobním zájmu podjaté osoby na výsledku řízení, například za situace, kdy taková osoba nebo osoba jí blízká byla poškozena projednávanou trestnou činností, nebo za situace, kdy má v rámci řízení současně vystupovat v dalším procesním postavení (například podjatá osoba byla svědkem projednávané věci). Za poměr k osobám v tomto ustanovení uvedeným je pak třeba považovat nikoliv pouhou znalost těchto osob, ale především poměr příbuzenský či obdobně blízký, poměr zřejmě přátelský či naopak nepřátelský. Naopak důvodem pro vyloučení soudce ve smyslu § 30 odst. 1 tr. řádu nejsou výhrady zaměřené proti vedení řízení ze strany soudce nebo vůči jeho nezávislé rozhodovací činnosti, a to dokonce i v případě, že by se v rámci vedení řízení dopustil procesního pochybení či nesprávného názoru na právní řešení věci, kdy nápravu takových vad řízení či vlastního soudcovského rozhodování zajišťuje v první řadě vícečetné rozhodování soudů, blíže viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 880/2010 ze dne 8. 9. 2010.
8. K podaným námitkám pak soud opětovně sděluje, že předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová ani přísedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nemají k projednávané věci ani k žádné další osobě, která se řízení účastní, žádný osobní nebo jiný vztah, pro který by nemohli ve věci nestranně rozhodovat, přičemž ani jeden z nich není na průběhu předmětného řízení či na jeho budoucím výsledku žádným způsobem zainteresován.
9. Takový poměr rozhodně nelze dovozovat z procesního postupu soudu v předmětné trestní věci. Soud má za to, že řízení bylo vedeno vůči všem stranám řízení naprosto korektně, přičemž obžalovaným byl poskytnut dostatečný prostor pro realizaci veškerých jejich práv. Podjatost členů senátu lze přitom stěží dovozovat z toho, že soud zamítl většinu důkazních návrhů obhajoby. V tomto směru tak soud znovu odkazuje na již shora citované usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 880/2010 ze dne 8. 9. 2010.
10. K argumentům užitým ze strany obžalovaného MUDr. D. R. soud sděluje, že na předsedkyni senátu Mgr. Ivu Říhovou ani na přísedící JUDr. Zdeňku Morávku a Gabrielu Nardelli nebyl ze strany nikoho vyvíjen žádný nátlak na to, jak mají ve věci rozhodovat. Užité argumenty tak reprezentují jen subjektivní názor obžalovaného, konkrétní skutečnosti, jež by

byly důvodem k pochybnostem o nestranném a nezávislém rozhodování členů senátu, z nich ovšem nevyplývají. Stejně tak nelze důvody pro vyloučení předsedkyně senátu dovozovat z reakce vedení a mluvčí soudu na zpřístupnění osobních údajů obžalovaného médiím a udělení pokuty ze strany Úřadu na ochranu osobních údajů ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 21/2013 (kdy uvedené bylo v odvolání obžalovaného rovněž zmiňováno, a to v rámci plošně namítané podjatosti všech soudců Krajského soudu v Praze). K okolnostem sestavení senátu Krajského soudu v Praze ve věci sp. zn. 4 T 42/2016 i postavení přísedících obecně (obžalovaný v odvolání paušálně namítal též vyloučení všech přísedících) pak soud odkazuje na usnesení zdejšího soudu sp. zn. 4 T 42/2016 ze dne 10. 5. 2020 a usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 10 To 66/2019 ze dne 4. 7. 2019, neboť dané téma již bylo řešeno v rámci rozhodování o námitce podjatosti přísedících z května 2019.

11. Pro pořádek je pak třeba zdůraznit, že v dané věci absentuje i jakákoliv další skutečnost, která by byla automaticky důvodem pro vyloučení členů senátu z rozhodování, jež je uvedena v ustanovení § 30 odst. 2 tr. řádu.
12. S ohledem na shora uvedené tak bylo rozhodnuto, že předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová a přísedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 42/2016, neboť pro takové vyloučení nebyly v tomto případě shledány žádné zákonné důvody.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost k Vrchnímu soudu v Praze do tří dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Stížnost nemá odkladný účinek, podává se u Krajského soudu v Praze.

Praha 14. 12. 2020

Mgr. Iva Říhová, v. r.
předsedkyně senátu